



De vierde nieuwsbrief van de IGD is vooral bedoeld om u op de hoogte te stellen van de maatregelen, die het bestuur en Pastor Pallù hebben menen te moeten nemen, nadat duidelijk werd, ook na de bijeenkomst op 20 november, dat de IGD niet zou worden opgeheven. Meer hierover vindt u in deze aflevering.

Dan is er informatie over de eerste communie, de cursussen, die in het voorjaar gegeven gaan worden, en ook heeft onze voorzitter een mooi stuk geschreven over hoe we ons nu voelen. Het gedicht "Mijn God" is eveneens van zijn hand.

SCHORSING LEKENVOORGANGERS

In de Dionysiusparochie leveren al meer dan 25 jaar lekenvoorgangers een zeer gewaardeerde bijdrage om het grote en gevarieerde aantal vieringen mogelijk te maken. Op vier plaatsen vinden op vaste tijden vieringen plaats: de Dionysiuskerk, Hugo Oord, de Raatstede (Voorheen Huis ter Kimme) en de Zonnewijzer (Voorheen de Zuid-Wester en de Schakel)

Een tiental mensen heeft dat in al die jaren tot grote tevredenheid van een ieder mogen en kunnen doen. De laatste jaren zijn dat vooral naast de pastorale werk(st)ers: Eelke Ligthart, Peter Werkhoven, Peter Appel en Sjaak Stegers.

Veelzeggend en tot nadenken stemmend is het feit dat al deze vier personen nauw betrokken zijn geweest bij het ontstaan en de activiteiten van de IGD. Net als veel parochianen maken zij zich grote zorgen over de ingrijpende nieuwe en totaal andere visie van het bestuur ad interim en het huidige pastorale team: hoe je als katholiek je geloof moet beleven in onze vertrouwde geloofsgemeenschap. Als lekenvoorganger voel je medeverantwoordelijkheid voor datgene wat je vanaf het altaar verkondigt.

Er zijn altijd gevoelige onderwerpen geweest, maar er was binnen de parochie een goede traditie dat veranderingen of meningsverschillen na soms stevige discussies meestal tot werkbare, geloofwaardige en voor een ieder acceptabele afspraken leidden. Na de komst van Maurizio is dat totaal veranderd. Als je maar binnen de regels blijft, die volgens Maurizio en het bestuur van toepassing zijn, is er bijna alles mogelijk. Communicatie over andere ideeën krijgt weinig kans, omdat men niet dezelfde taal (b)lijkt te spreken.

Maandagavond 13 januari is er een gesprek van Maurizio, Riet Borst, vice-voorzitter van het interim-bestuur en Frank Kamp, die aantekeningen maakt, met Peter Appel, Sjaak Stegers en Peter Werkhoven.

Er wordt ons meegedeeld dat wij drieën als lekenvoorgangers geschorst zijn tot september, omdat wij met de IGD sympathiseren; dat kerkrechtelijk parochianen geen pastorale activiteiten mogen verrichten als zij lid zijn van een stichting die zich onttrekt aan de verantwoordelijkheid van het kerkbestuur en de bisschop; dat dit bisschoppelijk advies via een brief van de heer Soffner aan het parochiebestuur geschreven is.

Op onze vraag hoe en wanneer de schorsing opgeheven kan worden, krijgen we als antwoord: "Neem afstand van de IGD en als die zich stelt onder verantwoordelijkheid van de bisschop en het parochiebestuur, zal in september beslist worden hoe jullie als lekenvoorgangers of op een andere manier in de Dionysiusparochie kunnen functioneren. Eenmaal onder verantwoordelijkheid van het parochiebestuur is het de bedoeling dat de IGD zich opheft. Als parochianen blijven jullie welkom in de pastorie en vieringen."

Op de kwaliteit van de vieringen is er geen kritiek en voorbeelden van gehouden vieringen, waar het bestuur geen verantwoordelijkheid voor kan nemen, horen we niet.

Onze conclusie dat de reden van schorsing eigenlijk louter formeel gebaseerd is op de gehoorzaamheidsclausule uit de stichtingsakte van de IGD wordt niet tegengesproken. Vooral Riet Borst refereert meermalen aan het kerkordelijk aspect en noemt verder geen zwaarwegende argumenten.

Wij merken op dat alleen door de opheffing van de IGD de problematiek in de parochie niet opgelost wordt. Dat een vertaalslag naar de parochianen over nieuw beleid dringend nodig is en veel tijd zal kosten. (wijlen deken Braakman heeft hier al meermalen op gewezen. Maurizio heeft dit advies naast zich neergelegd en zijn eigen weg gevolgd.)

Maurizio verwijt de lekenvoorgangers dat zij de mensen van de IGD niet goed in de hand gehouden hebben. Wij stellen dat hij uitgaat van het hiërarchische en volgzaam denken uit de jaren vijftig. Dat de IGD bestaat uit een grote groep kritisch meedenkende, meestal in werkgroepen actieve parochianen, die samen zoeken naar manieren van christen zijn waar ze met zijn allen achter kunnen staan en daar als individu voor kiezen. Als lekenvoorgangers denken wij mee in dat proces en hebben achteraf als rustgevende factor een rol gespeeld. Dat is de heer Soffner naar zijn eigen zeggen niet ontgaan.

Maurizio is teleurgesteld dat het 1^{ste} communieproject niet door de IGD opgepakt is. Hij is de IGD zover tegemoet gekomen. Wij antwoorden dat het van zijn kant een cosmetische actie is. Dit kunt u verder in deze nieuwsbrief uitgebreid lezen.

Verder vinden wij het onbegrijpelijk en aan niemand uit te leggen, waarom de oecumenische viering zondag 25 januari om 10.00 uur niet door mocht gaan. Het blijft een persoonlijke keuze van de pastoor en naar onze mening pastoraal onverantwoord naar veel parochianen toe. De heer Soffner liet in het najaar duidelijk merken dat de pastoor hier een voor onze christenbroeders uit de reformatie meer respectvolle keuze had kunnen maken.

Wij zeggen wel eens jaloers te zijn op mensen die we midden in de week naar de kerk toe zien fietsen naar een Eucharistieviering waar zij zoveel inspiratie uit putten. Dat is hun goed recht en van harte gegund. Maar waar blijft het recht van veel andere parochianen om vieringen bij te wonen waar zij prijs op stellen en zich in herkennen? Bijvoorbeeld: themavieringen in de Dionysiuskerk in het weekend, een overweging van voorgang(st)ers die de taal van de gelovigen verstaan en spreken?

Tot slot spreken we ieder uit wat onze persoonlijke beweegredenen zijn om als lekenvoorgangers onze diensten aan te bieden. Wij hebben het verschrikkelijke gevoel dat we door de schorsing veel parochianen, vooral in de Raatstede en Hugo-Oord, in de steek moeten laten. Het valt niet mee op deze manier afgedankt te worden na zoveel jaar actief parochiaan te zijn geweest.

De kelk is nog niet leeg. In de loop van de week wordt Sjaak Stegers verzocht het Liturgisch beraad te verlaten. Maurizio roept vanuit de deur Peter Zaat bij zich, die na 10 minuten terugkeert en mij verzoekt weg te gaan. Als reden geeft hij op dat dit ook een pastorale activiteit is en dat voor mij niet toegestaan is. Dat ik daar ook als vertegenwoordiger van Centrum Zuid West zit, maakt geen enkel verschil. Het blijft een vreemde manier van omgaan met mensen. Peter Appel hoort ook dat het niet meer gewenst is, dat hij bij de avondwake voorgaat.

Sjaak Stegers.

EERSTE COMMUNIE

Op maandag 24 november 2003 is de Eerste Communiewerkgroep van de I.G.D. bij elkaar gekomen om het huidige project, dat nu in de Dionysius parochie gebruikt wordt, te bekijken. Dit is gedaan omdat op donderdagavond 20 november 2003 afgesproken is dat wij zouden kijken of er samenwerking mogelijk is.

Het project "Jezus wil bij jou komen" is door Sjaak Stegers, Ada Smit, Libia ten Brink, Liane van Rossen en Lia Dokkum grondig doorgenomen. Onze conclusie was dat het project er in aantrekkelijkheid op vooruit was gegaan. Opmerkelijk was wel dat, ondanks dat het project een andere uitstraling had gekregen, de handleiding dezelfde was gebleven. Waar wij het niet mee eens zijn is de visie waar het project op gebaseerd is. Deze visie gaat uit van het zondige kind dat vergiffenis moet vragen en boete moet doen. Dit is in tegenstelling met de visie van het door ons aangeraden project: " God is liefde en wil het goede in ieder mens tot

bloei brengen. Met de kracht van God kan het geloof sterker worden en kan het kind open staan voor anderen in de maatschappij.”

In een gesprek met pastoor Maurizio zijn deze bezwaren duidelijk gemaakt. Voor dit jaar mochten de kinderen die via de I.G.D. kwamen apart voorbereid worden met een eigen project. De viering mocht echter niet apart. De afsluiting van een communieproject is de viering, waarin een terugkoppeling plaats vindt naar het project. De beide visies lopen in grondslag zo uiteen dat een terugkoppeling in één en dezelfde viering volgens ons niet mogelijk is. Wij zetten hier ook grote vraagtekens bij omdat pastoor Maurizio het absoluut niet eens is met het project dat wij wilden doen.

De I.G.D.-Eerste Communiewerkgroep heeft op deze basis dan ook geen verantwoordelijkheid voor het project kunnen nemen.

Lia Dokkum

EIGENTIJDSE PARABEL ?

Lieve mensen,

U kent allemaal het verhaal van de barmhartige Samaritaan, een verhaal dat altijd helaas actueel zal blijven. Het gaat over een reiziger die onderweg wordt aangevallen door rovers. Ze stelen de man zijn spullen en laten hem mishandeld en gewond achter.

Maar gelukkig komt er al gauw een voorbijganger, een priester aan, op het juiste moment. De beroofde man verkeerd in angst, pijn en verdriet, dus een priester is hier op zijn plaats. Maar de priester heeft geen oog voor pijn en verdriet, maar wel heeft de priester oog voor angst, niet voor de angst van de gewonde man, maar de priester heeft alleen oog voor zijn eigen angst.

De priester is bang voor het menselijke aspect, in zijn wereld waarvan hij iedere zondag preekt, is er alleen liefde en éénheid. De priester heeft in al zijn voorgaan alleen maar oog voor het Goddelijke en is de mens uit het oog, uit het hart verloren. De priester gaat aan de angstige verwonde voorbij. Maar in de verte kan de gewonde man nog een gedaante zien aankomen, moeizaam kan hij de gedaante door zijn gewonde ogen onderscheiden. Het is een leviet, de gewonde man hoopt op redding, maar ook de leviet durft zich niet kwetsbaar op te stellen en loopt blindelings zijn voorganger achterna.

Lieve mensen, zo is het met u en mij: gewond, en geraakt in onze ziel liggen we aan de kant van de weg. Ons kleed ons ontnomen, ons dak boven onze hoofden verwaaid, en het gezamenlijke brood weggeritst, reiken we onze hand uit naar de priester die voorbij komt. Helaas hij laat ons in de steek, zijn missie laat geen emotie toe, verdriet en pijn passen ook niet in zijn verhaal, maar angst heeft hij wel, angst om de toekomst, angst om de vrede, angst om de liefde, angst om de macht te verliezen. Gewond als we zijn zullen we elkaar moeten dragen en bemoedigen.

Onderweg worden genade en vergeving onze eerste reisgezellen op onze zoektocht naar het Licht. Als we niet in staat zijn diegene te vergeven die ons voorbij lopen zijn we zelf geen haar beter.

Met deze nieuwsbrief willen wij iedereen vergeven die heeft geoordeeld, iedereen die is doorgelopen, iedereen die gehandeld heeft uit angst.

En uiteindelijk net als bij het verhaal in de bijbel, zal ons verhaal ook goed aflopen. God zal altijd een redder sturen, onderdak geven en wonden helen.

Peter Appel

CURSUS IN VOORBEREIDING

De jaargang van 2004 van "Speling" heeft als thema: *Het eigene van de christelijke spiritualiteit*. De vier nummers zullen gaan over: 1. Een nieuw begin. 2. Bewogen om mensen. 3. God ontmoeten. 4. Vertrouwen op de Levende.

Wij zijn van plan volgend jaar een aantal avonden aan te bieden met dit thema als uitgangspunt. Een aantal mensen heeft zich bereid verklaard, mee te helpen aan de voorbereiding. Wij vragen daarbij ook de medewerking van het Titus Brandsma instituut. Meer nieuws volgt

Cor Smit.

LEERHUIS: "HET ONZE VADER"

Het Onze Vader maakt een vast onderdeel uit van onze Christelijke liturgie. In de normale zondagse liturgie, in vrijwel iedere christelijke kerk.

Daarnaast wordt het vaak op andere momenten gebeden. In de rooms-katholieke traditie b.v. in het rozenkransgebed en vaak voor en na de maaltijden.

Waar komt het Onze Vader vandaan?

Het staat in de evangelies van Mattheüs (Bergrede) en Lucas (Veldrede).

Hoe komt Jezus tot dit gebed?

Had Hij een voorbeeld of was het spontaan?

Wat is joods aan het Onze Vader?

Deze en andere vragen komen aan de orde in het leerhuis over het Onze Vader in het voorjaar van 2004.

Er zijn ook vele composities gemaakt op het Onze Vader.

Voorbeelden willen wij laten horen.

Data: 10 maart; 24 maart; 31 maart; 14 april;

Tijd: 20.00 uur

Leiding: Cor Smit

Plaats: de Brink

GEDICHT: MIJN GOD

*Mijn God, wie is mijn God; mijn God is een God van genade,
een God die zich niet laat begrenzen door macht en uiterlijk vertoon.*

*Mijn God, wie is mijn God; Hij die woont onder de mensen,
een God van de sterrenhemel, de zon en de maan.*

Mijn God, wie is mijn God;

*mijn God zegt me dat Hij ook de God is van de wolken,
Hij leert mij vertrouwen, ook al zie je Zijn glinsteren niet.*

*Mijn God is de God waarop mijn voorouders bouwden,
Maar Hij is ook de God van indianen, eskimo's en afrikanen.*

Mijn God kom ik overal tegen,

Hij laat zich breken en delen, keer op keer.

*Mijn God kijkt om in het voorbijgaan en luistert naar verdriet
maar gaat voor een lach*

Mijn God houdt het niet voor gezien na de 7^e dag,

Hij scheidt en scheidt Zijn Geest gaat nog steeds boven de wateren, boven het land.

*Mijn God leeft niet van zonde en lijden,
maar ook niet van overvloed en ego.*

*Mijn God, wie is mijn God,
voor iedere zandkorrel op het strand
zou ik Hem een regel willen dichten*

*en dan nog zeg ik niet genoeg.
Mijn God wat ben ik dankbaar Jou te hebben ontmoet!*

Peter Appel

WEBSITE EN E-MAILADRES

De website van de IGD: www.dionysiusgroep.tk

Hier vindt u:

Nieuws, overwegingen, een pagina waar u kunt reageren, links naar andere interessante sites over ons geloof etc.

Het e-mailadres: dionysiusgroep@quicknet.nl

COLOFON

Aan deze vierde nieuwsbrief werd meegewerkt door: Sjaak Stegers, Lia Dokkum, Peter Appel, Hans Kuipers en Annemiek Luken.

Wij danken alle rondbrengers voor de snelle verspreiding.

Rectificatie: In de vorige hebben wij van twee artikelen vermeld, dat zij niet geplaatst waren in de Vrije Vaart. Dit betrof echter slechts één artikel. Onze verontschuldiging voor dit misverstand.